

§ 323.

Af Fleertallet:

329) Efter Slutningen af første Stykke tilføies: „Særlig Paaante af Forurettede kan finde Sted, naar hans Paastand angaaer mindst 100 Rd.“

330) Andet Stykke udgaaer.

§ 324.

331) Første Stykke L. 3—4: I Stedet for Ordene: „den . . . Herredsret.“ sættes: „Formanden i Nævningeretten eller Herredsretten eller paa hans Begne til en af Meddommerne.“

332) Trede Stykke affattes saaledes: „Er Dom overgaaet en Tiltalt, der ikke selv har givet Møde ved Hovedforhandlingen, er Fristen 14 Dage, hvis han opholder sig i den Retsreds, hvor Dommen er affagt, 3 Uger, hvis han opholder sig andetsteds i Distrikterne eller Nørrejylland eller Slesvig, 4 Uger, hvis han har Ophold i Hertugdømmerne Holsteen eller Rauenborg, og 6 Måaender, hvis han opholder sig paa Island, Færøerne, de dansk-vestindiske Øer eller i Udlandet, hvilke Frister ligeledes regnes fra Dommens Forhyndelse.“

§ 329.

333) Andet Stykke L. 2: Ordene: „den ommelbte Kjendelse“ forandres til: „Kjendelsen“.

334) Andet Stykke L. 7—8: Ordene: „, efter derover at have hørt Overanklageren,“ udgaaer.

§ 332.

335) L. 3: Efter „Prøvelse“ tilføies: „med Hensyn til de i § 319 omhandlede Punkter.“

§ 338.

336) Andet Stykke L. 2—7: Ordene: „Mangler . . . (§ 319 Nr. 2 Lit. f.)“ forandres til: „tidligere under Sagens Behandling stedsfindende Mangler.“

§ 339.

337) Paragrafen udgaaer.

§ 340.

338) Sidste Punktum udgaaer.

§ 341.

339) Paragrafen affattes saaledes: „Naar Høiesteret ikke billiger den paaankede Dom med Hensyn til Straffelovens Anvendelse, og finder Erhvervelse af nye Ophlysninger eller Forelæggelse af yderligere Spørgsmaal til Nævningerne fornøden, kan den hjemvise Sagen til ny Behandling og Paaafjendelse af vedkommende Ret.“

§ 344.

Fleertallets Forslag.

340) Denne Paragraf udgaaer.

Mindretallets Forslag.

341) L. 1—2: „Herreds- (By-)retten“ forandres til „Underretten“.

L. 12: „Herreds- (By-)dommeren“ forandres til „Underdommeren“.

Kapitel 11.

§ 345.

342) Andet Stykke udgaaer.

§ 346.

343) Første Stykke, L. 5 til Slutningen af Stykket: I Stedet for „Beviisligheder . . . Sag“ sættes: „offentlig konstaterede Beviisligheder af saadan Vægt, at saafremt de vare fremkomne under den tidligere Sag, vilde det have ledet til hans Friindelse, i alt Fald til Domsfælselse ifkun for en ringere Forbrydelse, saasom:

Naar et Vidne, der har haft væsentlig Indflydelse paa en Sags Afgjørelse, senere dømmes for at have aflagt falsk Vidnesbyrd under denne Sag;

naar Straffedom er affagt imod en Person, og der senere mod en anden Person afsiges Straffedom for den samme Forbrydelse, ifølge hvilken den første Dom maa antages at være urigtig;

naar en Person, hvis formodede Død har fremkaldt en Straffedom, findes at leve.“